

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปกครองท้องถิ่น (Local Government) ถือเป็นรูปแบบการปกครองที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในสภาพสังคมในปัจจุบัน ทั้งนี้ด้วยข้อเท็จจริงที่สำคัญประการหนึ่งที่ว่าในพื้นที่ต่าง ๆ ของแต่ละประเทศจะมีความแตกต่างหลากหลายกันออกไป เช่น สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพทางสังคมหรือแม้แต่สภาพทางการเมืองเอง ซึ่งเมื่อแต่ละพื้นที่ของประเทศมีความหลากหลาย รัฐบาลกลางย่อมไม่สามารถที่จะตอบสนองต่อความต้องการเหล่านั้นได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นการจัดการปกครองที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เลือกตัวแทนของท้องถิ่นเองมาเป็นผู้กำหนดนโยบายและแนวทางในการบริหารงานนั้น จึงได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อให้ทำหน้าที่ในการเป็นตัวแทนผลประโยชน์ของท้องถิ่น รวมทั้งจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ แก่ประชาชน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นผู้กำหนดทิศทางการบริหารงาน เช่นนี้แล้ว (สุภสวัสดิ์ ชัชวาล. 2545 : 5)

เทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีการกระจายอำนาจ ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 เทศบาลแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลนคร โดยมีโครงสร้างการบริหารงานประกอบด้วย ฝ่ายนิติบัญญัติ คือ สภาเทศบาล และฝ่ายบริหาร คือ นายกเทศมนตรี ทำหน้าที่พิจารณาออกกฎหมายท้องถิ่นซึ่งเรียกว่า “เทศบัญญัติ” รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานโครงการพัฒนาเทศบาล ฝ่ายบริหาร มีนายกเทศมนตรีที่ได้มาจากการเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลทำหน้าที่รับผิดชอบการบริหารตามโครงสร้างของเทศบาล เป็นภารกิจที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาของเทศบาลการพัฒนาชุมชนการพัฒนาเศรษฐกิจ ดังนั้น บุคคลที่จะมาทำหน้าที่ปกครองบ้านเมือง รับผิดชอบการบริหารงานเทศบาล ต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสมหลายประการทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม อุดมการณ์ ภาวะผู้นำ รวมถึงความรู้ความสามารถ เพื่อจะได้นำพาเทศบาลให้มีความเจริญก้าวหน้าสอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูประบบราชการ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานส่วนบุคคลส่วนท้องถิ่น และระเบียบหรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง (อุตร ตัดติสุนทร. 2546 : 11)

ในปัจจุบันปัญหาทางการเมืองและการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทยมักจะปรากฏให้เห็นอยู่เสมอว่า บุคคลที่ได้รับคัดเลือกไปเป็นตัวแทนของประชาชนส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลที่มีฐานะดีในท้องถิ่นนั้น หรือมีธุรกิจ กิจการ โดยบุคคลเหล่านั้นจะใช้วิธีให้หวัคະແນในการหาเสียง ทั้งในการประชาสัมพันธ์เพื่อสนับสนุน นั่น คือ สิ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกระบวนการหาเสียง และเกิดการแข่งขันอย่างรุนแรง เริ่มตั้งแต่การแข่งหมายเลขผู้สมัคร โปสเตอร์หาเสียง เวทีหาเสียง หวัคະແນ กลุ่มผู้สนับสนุน การจัดเลี้ยง การจัดซื้อ ซึ่งกลุ่มที่รับการเลือกตั้งจากวิธีการดังกล่าว ส่วนมากจะเป็นผู้มีทุนทรัพย์มาก และคาดหวังผลตอบแทนเมื่อได้รับการเลือกตั้งเข้าไปเป็นตัวแทนของประชาชน จากบุคคลเหล่านี้ทำให้เกิดกลุ่มคนที่เรียกว่า “ธุรกิจทางการเมือง” ซึ่งบุคคลที่เข้ามาหวังว่าจะเข้ามามีบทบาทในการกำหนดนโยบายที่สอดคล้องหรือเอื้อประโยชน์ให้แก่ธุรกิจหรือกิจการตนเองที่มีอยู่ โดยใช้อำนาจของตนที่ได้มาจากการเลือกตั้งดังกล่าว อีกประการหนึ่ง คือ ผู้สมัครจะได้รับการเลือกตั้งจากกลุ่มญาติ เพื่อนฝูง ผู้ใกล้ชิด เข้ามาเป็นแกนขาของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งทั้งในการลงคะแนนและการหาเสียงซึ่งก็เกิดปัญหาตามมา และในกลุ่มประชาชนเองก็มีความคาดหวังในการเลือกตั้งแต่ละครั้งจะได้ประโยชน์จากผู้รับสมัครเลือกตั้ง เช่น รายได้จากการซื้อสิทธิขายเสียง มีการจัดเลี้ยงฟรี รวมไปถึงผลประโยชน์อื่น ที่จะได้รับหลังจากการได้รับเลือกตั้งทำให้เกิดปัญหาในด้านการบริหารงานภายในองค์กรที่ไม่มีประสิทธิภาพตามมา ในทางตรงข้าม ผู้สมัครรับเลือกตั้งบางคนก็มีอุดมการณ์และความตั้งใจจริงที่จะเข้ามาช่วยเหลือส่วนรวม ตั้งใจทำงานเพื่อประชาชนทำให้เกิดการพัฒนาเจริญก้าวหน้า

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ลงรับสมัครเลือกตั้งในด้านการศึกษา ความสามารถ ภาวะผู้นำ ประสบการณ์เป็นหนึ่งในหลายๆปัจจัยที่ประชาชนนำมาประกอบการพิจารณา นอกนี่ยังรวมไปถึงความใกล้ชิดคุ้นเคย พวกพ้อง ญาติพี่น้อง ญาติของของผู้ลงรับเลือกตั้ง และสิ่งที่มาควบคู่กับผู้รับสมัครคือหวัคະແນ ซึ่งมีอยู่มากมายหลายรูปแบบหลายระดับ ทั้งภายนอกและภายในท้องถิ่นนั้นๆ โดยประชาชนจะดูว่าบุคคลเหล่านี้มีพฤติกรรมที่น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด และการเป็นบุคคลที่เอื้อประโยชน์หรือการให้ผลประโยชน์ตอบแทน กล่าวคือ การให้สัญญาว่าจะให้ ตลอดจนการซื้อเสียงรวมไปจนถึงนโยบายในการทำงานของแต่ละคน และเป็นปัจจัยที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ความสนใจนำมาประกอบการพิจารณาตัดสินใจ (จรรยา สิทธิไกร. 2547 : 3-4)

เทศบาลตำบลอัคระคำ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นเทศบาลที่มีความเป็นมาที่น่าสนใจคือในปี พ.ศ. 2516-2519 เป็นการปกครองท้องถิ่นแบบเป็นสภาตำบล อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นพื้นที่ที่ถูกประกาศให้เป็นพื้นที่สีแดง (คอมมิวนิสต์) มีเหตุการณ์ที่มีลักษณะเกิดความไม่สงบในพื้นที่ได้แก่ การใช้ความรุนแรง การบริหารการปกครองแบบศาลเตี้ย ซึ่งประชาชนมีทัศนคติในการตัดสินใจเลือกผู้นำหรือกำนันตำบลอัคระคำ ที่มีลักษณะอุปนิสัยกล้าหาญ

จนกระทั่ง ปี พ.ศ. 2538 ได้ยกฐานะจากสภาตำบลขึ้นมาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลอัคระคำ โดยมีผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอัคระคำ ซึ่งมาจากบุคคลที่ดำรงตำแหน่งกำนันตำบล คือ นายไพบุลย์ แคนกาไสย์ จนถึงปี 2548 และ ต่อมาปี พ.ศ. 2548 ผู้ดำรงตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอัคระคำ คือ นายถนอม ผ่องนารณ ปี พ.ศ. 2551 องค์การบริหารส่วนตำบลอัคระคำ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ได้ยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลอัคระคำ เป็นเทศบาลตำบลอัคระคำ ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2551 จึงมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลอัคระคำ เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2551 (กรณีเปลี่ยนแปลงฐานะ) ผู้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลอัคระคำ คือ นายสุนทรธรรม สาระโป และในวันที่ 9 ธันวาคม 2555 ผู้ดำรงตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลอัคระคำ (คนปัจจุบัน) คือ นายวิชัย ยุกตไสย ประชากรในเขตเทศบาลตำบลอัคระคำส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำนา ทำไร่ และรับจ้าง มีหมู่บ้านในเขตการปกครอง 14 หมู่บ้าน มี 1,950 ครัวเรือน มีประชากรทั้งสิ้น 8,014 คน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 6,022 คน และจากสถิติการมาใช้สิทธิเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา ในเดือนพฤศจิกายน 2551 มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ร้อยละ 71.61 (จากผลการนับคะแนนเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลอัคระคำ. 2551 : 2-4) และใน วันที่ 9 ธันวาคม 2555 มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง 73.34 (จากผลการนับคะแนนเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลอัคระคำ. 2555 : 5) ซึ่งในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีครั้งล่าสุด เดือนธันวาคม 2555 ผู้สมัครที่ชนะการเลือกตั้งจะมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปีและจะหมดวาระการดำรงตำแหน่งในเดือน ธันวาคม 2559 (สำนักงานเทศบาลตำบลอัคระคำ. 2551 : 2555)

จากสถิติการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกเทศมนตรีตำบลอัคระคำ นับจากปี 2548 เป็นต้นมา มีผู้ดำรงตำแหน่งเพียง สมัยเดียว (สำนักงานเทศบาลตำบลอัคระคำ. 2555 : 2)

จากความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ถึงแม้การเลือกตั้งระบบใหม่จะออกมาดี แต่ทางปฏิบัติอาจจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยอุปสรรคที่สำคัญ คือ การได้มาซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลอัคระคำ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด มีปัจจัยใดบ้างที่ประชาชนผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงคำนึงถึง และนำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลอัคระคำ

ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรของเทศบาลตำบลอัคระคำ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่น มีจุดมุ่งหมายคือความสุขของประชาชน จึงเกิดความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกนายกเทศมนตรีตำบลอัคระคำ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งนี้ผู้วิจัยหวังว่าข้อสนเทศที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์

สามารถเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง นำไปปรับปรุงและพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกนายกเทศมนตรีตำบลอัคระคำ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกเทศมนตรีตำบลอัคระคำ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการตัดสินใจเลือกนายกเทศมนตรีตำบลอัคระคำ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกนายกเทศมนตรีตำบลอัคระคำ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกเทศมนตรีตำบลอัคระคำ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถของผู้สมัคร ด้านหัวคะแนน ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลกับผู้สมัคร ด้านการจูงใจให้สิ่งตอบแทน ด้านนโยบาย ด้านฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและชื่อเสียงของผู้สมัคร ด้านการรณรงค์หาเสียง

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลอัคระคำ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 6,022 คน ซึ่งปรากฏในข้อมูลประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ณ เดือนพฤศจิกายน 2555 (สำนักงานทะเบียนอำเภอโพธิ์ชัย. 2555 : 2)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลอัคระคำ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 376 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณ โดยใช้สูตรทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane : อ้างถึงใน ยุทธทิวา นามเมือง. 2551 : 77)

2. พื้นที่ของการวิจัย

พื้นที่ของการวิจัย คือ เทศบาลตำบลอัคระคำ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วยปัจจัย 13 ด้าน โดยศึกษาจากการค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ของ ยุทธทิวา นามเมือง สุวิทย์ รุ่งวิสัย นางพะงา กอธวัช ธเนศวร์ เจริญเมือง ลิจิต ชิรเวคิน และเพียงกมล มานะรัตน์ (ยุทธทิวา นามเมือง 2551 : 89-95, สุวิทย์ รุ่งวิสัย. 2541 : 12, นางพะงา กอธวัช. 2553 : 69-71, ธเนศวร์ เจริญเมือง. 2542 : 2-12, ลิจิต ชิรเวคิน. 2529 : 3, และเพียงกมล มานะรัตน์. 2547 : 23-24) ดังนี้

3.1.1 ด้านความรู้ความสามารถของผู้สมัคร

3.1.2 ด้านหัวข้อแนบ

3.1.3 ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลกับผู้สมัคร

3.1.4 ด้านการจงใจให้สิ่งตอบแทน

3.1.5 ด้านนโยบาย

3.1.6 ด้านฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและชื่อเสียงของผู้สมัคร

3.1.7 ด้านการรณรงค์หาเสียง

3.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วยปัจจัย 2 ด้าน ดังนี้

3.2.1 เลือคนายกคนปัจจุบัน

3.2.2 เลือกคนอื่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การตัดสินใจ หมายถึง ความคิดและการกระทำต่างๆที่นำไปสู่การตกลงใจที่จะเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากทางเลือกที่อยู่หลายทาง เช่น ความรู้ความสามารถของผู้สมัครนโยบาย และการหาเสียง ความผูกพันกับท้องถิ่น รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ เช่น หัวคะแนน ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้สมัคร เป็นต้น

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ หมายถึง ปัจจัยที่สำคัญและผลต่อการตัดสินใจของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลอัคระคำ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด โดยปัจจัยดังกล่าวมี 7 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถของผู้สมัคร ด้านหัวข้อแนบ ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลกับผู้สมัคร ด้านการจงใจ ด้านนโยบาย ด้านฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและชื่อเสียงของผู้สมัคร และด้านการรณรงค์หาเสียง

2.1 ด้านความรู้ความสามารถของผู้สมัคร หมายถึง ความรู้และประสบการณ์ของผู้รับสมัครเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นความรู้ด้านการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของนายกเทศมนตรี และมีระดับการศึกษาที่ดี

2.2 ด้านหวัคະແນ หมายถึง บุคคลผู้ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในท้องถิ่น เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นที่พึ่งของชุมชน และมีอิทธิพลที่สามารถโน้มน้าวเชิญชวนให้ประชาชนหันมาสนใจเลือกผู้สมัครนายกเทศมนตรีที่ตนสนับสนุน

2.3 ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล หมายถึง การที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งรู้จักคุ้นเคยหรือชอบลักษณะของผู้สมัคร รวมถึงการสนิทสนมในฐานะเป็นกลุ่มครอบครัว อาชีพ สมาคม ชมรม องค์การ จึงไปลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัคร

2.4 ด้านการจูงใจให้ลงคะแนน หมายถึง ความพยายามในวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ได้รับเลือกตั้ง ซึ่งมีการวางแผนในการที่มีอิทธิพลเหนือจิตใจของประชาชน โดยการให้ผลประโยชน์ที่เข้าไปมีส่วนได้เสียในการทำงาน ความคาดหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมการได้รับเงินรางวัล การได้รับสิ่งของแจก การรับเข้าทำงานฝากงานให้ การได้รับการจัดเลี้ยง

2.5 ด้านนโยบายของผู้สมัคร หมายถึง สิ่งที่ผู้สมัครกำหนดไว้เป็นแนวทางในการทำงาน ในด้านต่าง ๆ และปฏิบัติเมื่อได้รับเลือกเข้ามาดำรงตำแหน่ง เช่น การพัฒนาสาธารณูปโภค การสร้างอาชีพ การพัฒนาการศึกษา อนุรักษ์พระพุทธศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

2.6 ด้านฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและชื่อเสียงของผู้สมัคร หมายถึง ฐานะทางเศรษฐกิจสังคมและชื่อเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ซึ่งผู้มีฐานะดี เข้าร่วมในกิจกรรมหรือบริจาคเงินเพื่อสังคมอย่างสม่ำเสมอ คนในท้องถิ่นพึงได้คลุกคลีใกล้ชิดกับประชาชน ในโอกาสต่าง ๆ เช่น การประชุม งานพิธีทางศาสนา งานมงคลต่าง ๆ เป็นต้น มีคนนับหน้าถือตา และมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของประชาชน

2.7 ด้านการรณรงค์หาเสียง หมายถึง รูปแบบและวิธีการที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งนำมาใช้ในการหาเสียงเพื่อให้ได้ชัยชนะในการเลือกตั้ง ซึ่งวิธีที่นำมาใช้ในการหาเสียง ได้แก่ การออกเยี่ยมบ้าน การติดป้ายประกาศ โปสเตอร์ การแจกแผ่นพับ การจัดเวทีปราศรัยพบปะประชาชน การใช้รถโฆษณาประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

3. การเลือกตั้ง หมายถึง การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมืองอย่างหนึ่งซึ่ง หมายถึง กิจกรรมทางการเมืองที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเจ้าของอำนาจอธิปไตยด้วยการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งผู้แทนของตนเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้สนองความต้องการของประชาชน และการตัดสินใจในนโยบายสาธารณะที่จะมีผลกระทบต่อประชาชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อสังเกตที่ได้จากการทำวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์เสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง นำไปวางแผนปรับปรุงประชาสัมพันธ์การจัดการเลือกตั้งเพื่อให้เกิดความโปร่งใสยุติธรรม และเป็นข้อมูลให้แก่ประชาชน และผู้ที่สนใจได้นำไปศึกษาทำความเข้าใจ เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาตัดสินใจเลือกบุคคลเข้ามาเป็นตัวแทนในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY